

J'NELL CIESIELSKÁ

KRÁSA
MEDZI
RUINAMI

ROMÁN

i527.net
vydavatelstvo

KRÁSA
MEDZI
RUINAMI

KRÁSA
MEDZI
RUINAMI

J'NELL CIESIELSKÁ

Copyright © 2021 by J' nell Ciesielski

Originally published in English under the title *Beauty Among Ruins*
by arrangement with Thomas Nelson,
a division of HarperCollins Christian Publishing, Inc.
All rights reserved.

Všetky práva vyhradené. Bez predchádzajúceho písomného povolenia vydavateľa nesmie byť žiadna časť publikácie reprodukováaná, uložená do vyhľadávacieho systému alebo prenášaná v akejkoľvek forme či akýmkoľvek spôsobom – napríklad elektronicky, kopírovaním, nahrávaním. Výnimkou sú krátke citácie recenzií v tlačenej podobe.

Slovenské vydanie:
Copyright © i527.net, s.r.o., 2022
www.i527.net

ISBN 978-80-8249-051-3

Linde.

*Za to, že dostatočne verila v čaro slov
a dôverovala neskúsenej spisovateľke,
ktorá jej mohla ponúknuť
len jednoduchý príbeh a nádej.*

SLOVNÍK

- a ghràidh:* moja drahá
Àrd-Choille: vysoký les, miesto, kde sa klan stretáva
v čase vojny a rozhoduje sa, ako postupovať;
vojnový pokrik klanu MacGregorovcov
Bi sammach, tha mi seo: Pokoj. Som pri tebe.
ceilidh: neformálny tanečný večierok
Chan fheudar an t-eagal
a bheth oirbh: Neboj sa.
conies: zajace
crowdie: škótsky syr typu cottage
Gàidhligh: gaelčina
haggis: tradičné škótske jedlo
Hogmanay: škótska oslava nového roka
Ifrinn an Diabhuil: diablov syn
leannan: srdiečko
loch: jazero
luaidh: zlatko
madainn mhath: dobré ráno
mo bhean bhrèagha: moja nádherná manželka
mo chridhe: moje srdce, moja láska
mo maise: moja krásavica
Sassenach: výraz, ktorým obyvatelia Škótskej nížiny
označujú Angličanov
sgian dubh: malý nožík
sporran: malá taštička vpredu na kilte
stad: stáť, zastať, pauza, prír
'S e do bheatha: Vitajte.
tarn: malé horské jazierko so strmými brehmi
tartan: látka so škótskym vzorom, ktorý pozostáva
z pásikov rôznej šírky a farby. Každý klan
mal zvyčajne vlastný tartan, ktorý sa
odlišoval od iných.
thaisce: môj poklad
uisge: whisky

PROLÓG

MÁJ 1914
NEW YORK

LILY DURHAMOVÁ SA VKRADLA dnu zadnými dverami, prekĺzla cez kuchyňu s čierno-bielymi dlaždicami, pohľadom skontrolovala chodbu a potom vybehla hore schodmi na hlavné podlažie.

Orechové parkety zalieval mesačný svit. Len pred niekoľkými hodinami sa po nich tanečným krokom kĺzala newyorská smotánka – muži s motýlikmi vo frakoch a ženy v trblietavých róbach. Sezóna sa chýlila ku koncu a v ten deň sa konal posledný večierok pred odchodom boháčov na ich letné sídla v Newporte. Bolo to potešenie pre oči i uši. Hostitelia na ničom nešetřili a zabezpečili tie najvyberanejšie lahôdky a najuznávanějších hudobníkov. Táto výstredná oslava na východnom pobreží Spojených štátov akoby stelesňovala radosť pozvaných hostí.

V porovnaní s hurhajom, ktorý vládol v priestoroch pre služobníctvo, však večierok pôsobil nudne. Ktoré dievča by nevyužilo príležitosť, aby mohlo skopnúť z nôh nepohodlné saténové topánky a dopriať svojim päťam hodinu absolútnej slobody?

Lily si cestou hore širokým schodiskom pokrytým kobercom sňala z hlavy čipkovaný čepiec pre slúžky. Od toľkého

pobehovania hore-dolu ju boleli nohy, ale tieto noci stáli za všetky tie otlaky na päťkách a zodraté palce na nohách. Blížilo sa leto a ona mala pred sebou len horúce dni a večery strávené pri nudných kartových hrách.

Zakrádala sa po chodbe a dávala si pozor, aby nestúpala na miesta, kde vŕzgajú parkety, aby nikoho nezobudila. Určite by sa jej spýtali, prečo sa vracia v čase, keď sú už všetci dávno v posteli. Prešmykla sa do svojej izby, pomaly za sebou zavrela dvere a vydýchla si od úľavy. O jej nočných dobrodružstvách sa ani tentoraz nik nedozvedel.

„Do postele som ťa poslala pred vyše hodinou.“

Izbu zalialo svetlo plynovej lampy. Pani Durhamová mala ešte stále na sebe rubínovo červené hodvábne šaty a trblietavé diamantové náušnice. Stála pred Liliným toaletným stolíkom ako mramorový stĺp.

„Ach, mama.“ Lily hodila čepiec na perový vankúš a potom si prudko sadla na posteľ. „Čo keby sme sa o tom porozprávali zajtra? Na bitku budem rozhodne lepšie pripravená po dobrom spánku.“

„Nehovor so mnou takýmto tónom, mladá dáma. Kde si bola? A prečo si oblečená ako slúžka?“

„Slúžky by podľa šiat zistili, kto som, a tie, ktoré poznajú moju tvár, boli skvelé a nechali si to pre seba, aby nepokazili zábavu.“

„Keby ťa videl otec...“

„Otec si ma nikdy nevšimne, kým nedostane príležitosť priťahnúť pred o mňa ďalšieho vhodného slobodného muža.“ Lily si rozviazala zásteru, ktorú si požičala zo šatníka pre služobníctvo, a sklonila sa, aby si rozopla čierne lakované topánky. „Môžeš mu povedať, že dnes som sa snažila, ale Vincent Astor sa nedávno zasnúbil a Jakey nebude mať prístup k svojmu zvereneckému fondu ešte celé roky.“

„Presne o tom to je!“ Pani Durhamová zaborila opäť elegantnej topánky do hrubého bieleho koberca. Ostrý aristokratický nos jej scervenel. „Snažila som sa, snažila som sa, lenže čoraz viac skúšaš našu trpezlivosť. Dúfala som, že po tvojom uvedení do spoločnosti pred dvomi rokmi sa budeš sústrediť na to, čo sa patrí, a uzavrieš manželský zväzok s niekým vhodným. Nijaký muž nebude chcieť za ženu dievča, ktoré sa priveľa smeje. Navyše čoskoro ťa začnú úplne odmietať, lebo ťa nahradia mladšie dámy.“

„Mám osemnásť rokov, sotva ma možno považovať za starú dievku.“

„Tvoja ľahkomyselnosť bude hanbou pre našu rodinu.“

Lily vypadla topánka zo studených rúk. Už mnoho ráz jej z podobných slov stislo srdce, ale dnes v noci sa niečo zmenilo. Keď začula mamin rozhodný tón, preľakla sa.

„Naozaj sa za mňa tak hanbíš, mama?“

Pani Durhamová ani okom nemihla. „Zajtra ti Abigail zbalí veci. Na leto pôjdeš k bratrancovi a sesternici do Hertfordshireu.“

„Do Anglicka?“ Lily pocítila chlad a myšlienky jej začali v hlave víriť ako vločky počas snehovej búrky. A čo jej priatelia tu doma? Čo teraz povie Robertovi, keď jej slúbil, že ju prevezie na svojom novom renaulte? Ako prežije v Anglicku? Angličania sú takí chladní, mdlí a nemajú nijaký zmysel pre humor. Preto sa rozhodla vzbúriť. „Nikam nepôjdem.“

„Nemáš na výber.“ Mama zdvihla z jej toaletného stolíka nádobu s ryžovým práškom a znechutene našpúlila pery. „Ber na vedomie, že keď sa pokúsiš urobiť scénu, aby si nás presvedčila, nedostaneš od nás už ani cent. Niekoľko mesiacov v Anglicku ti možno pomôže a naučíš sa ovládať.“ Položila pohár s práškom a oprášila si ruky. „Aspoň v to dúfam.“

„Takže je to definitívne? Jednoducho ma naložíte na loď a pošlete preč, aby sa o mňa staral niekto iný? Len tak prídem

pred dvere tvojej sesternice a poviem: „Prekvapenie! Prišla som k vám bývať?“

„Napísala som jej pred vyše mesiacom. Čakajú ťa koncom budúceho týždňa.“

„Takže si to mala naplánované už viac ako mesiac? Chcela si, aby som sa jedného rána zobudila a zbadala čajky z okna kajuty?“

„Tvoj otec ani ja ťa nemusíme informovať o každom rozhodnutí, ktoré je podľa nás najlepšie. Jedného dňa túto zodpovednosť prevezme tvoj manžel. Dovtedy musíš poslúchať nás. Dopriali sme ti maximálny luxus, no tá tvoja pekná hlavička stále nevie, čo je zodpovednosť. Zakrádaš sa tu po tmavých chodbách oblečená ako obyčajná slúžka.“ Pani Durhamová, ktorá počas sezóny starostlivo plánovala prominentné večierky, si priložila dľaň na ústa a nedokázala hovoriť ďalej.

Lily vstala, podišla ku skrini a so znečitlivenými prstami prudko otvorila dvere. Spodok, kde zvyčajne trónili rady jej topánok, bol prázdny. Abigail už začala baliť. „Ďakujem, že si mi pripomenula, aké je moje miesto v tejto rodine.“ Zavrela dvere a priložila dľaň na hladké drevo. „Keď budem tak ďaleko, možno pocítiš aspoň štipku hrdosti na mňa. Až keď niečo stratíme, zistíme, ako veľmi sme to mali radi. Tak nejako sa to hovorí.“

„Napíšem sesternici Hazel, keď uznám za vhodné, aby si sa vrátila domov.“ Matka prešla k dverám a zaváhala s rukou na vyľštenej kľučke. „Využi ten čas rozumne. Je to pre tvoje dobro.“

Lily sa zvrtila a usmiala sa, hoci mala pocit, že srdce jej puká. „Mám si tam nájsť manžela? Nejakého lorda? Otec by sa potešil.“

„Ich šľachta sa stále zotavuje. Možno potrvá zopár generácií, kým znovu získajú silu po tom, čo ich zachránila posledná skupina debutantiek, medzi nimi aj sesternica Hazel. Hoci by bol tvoj otec šťastný, keby sa do rodiny dostal niekto s titulom, bude

lepšie, keď tieto možnosti zväžíme až po tvojom návrate domov.“ Pani Durhamová sa odmlčala a výraz tváre jej na chvíľu zmäkol. „Ja som sa snažila, Lily.“

„Ja viem, mama. Lenže zdá sa, že my dve sa vždy usilujeme o niečo iné. Možno jedného dňa sa zladíme.“

Dvere sa zavreli. Lily sa zhlboka nadýchla a otočila sa ku skrini, aby dokončila to, čo Abigail začala. Ak jej mama nevyronila ani slzu, nepodľahne emóciám ani ona.

1. KAPITOLA

APRÍL 1915

LAGGAN, ŠKÓTSKO

TOTO BY MALI VIDIEŤ tí snobi z Piatej avenue.

Lily Durhamová strčila hlavu naspäť do auta a dala pozor, aby pri tom nezničila bažantie perá na klobúku. Okolo sa rozprestierali zelené kopce, bujné lesy a pred ňou ležal hrad s oknami z kosoštvorcových okenných tabuliek a vežami, ktoré sa týčili vysoko k modrej oblohe. Pri tomto pohľade sa rozptýlili všetky jej pochybnosti o tom, či by naozaj mala vymeniť pokojné Anglicko za divoké Škótsko.

„Naozaj je to nemocnica? Nikdy som nič také nevidela.“

„Je to zotavovňa.“ Jej sesternica Elizabeth – hoci pri prvom stretnutí pred takmer rokom Lily opravila, aby ju volala Bertie – si nadvihla okuliare s drôteným rámom na nose a prevrátila stránku vo fascikli, ktorý držala v ruke. „Majetné rodiny poskytujú svoje sídla vojakom, ktorí sa vracajú z vojny, aby sa mohli zotaviť mimo sterilného prostredia nemocnice. Podľa brožúry, ktorá bola vo vstupnom balíčku, je sídlo MacGregora najstaršie a najväčšie v grófstve Lanarkshire.“

„Píšu tam aj niečo o pekných vojakoch?“

Bertin nos zmizol za brožúrou. „Áno, tu. Na každú sestru pripadajú najmenej traja vojaci. Aby každý dostal dôkladnú starostlivosť, v zariadení nesmie byť viac ako päťdesiat pacientov.“

„Keď si dáš tú brožúru ešte bližšie, budeš mať atramentové odtlačky písmen na čele.“

„Pýtala si sa na vojakov.“

Lily uchmatla papiere Bertie z rúk a napchala ich do tašky, ktorá bola zastrčená medzi ich nohami. „To, čo chcem vedieť, nenájdeš v nejakých načmáraných štatistikách.“

Bertie zaguľala očami. „Ach, ty chceš vedieť, akej farby majú oči, ako znie ich hlas a či by boli alebo neboli dobrými tanečnými partnermi.“

Lily sa uškrnula a chytila Bertie pod pazuchu. „Presne tak. A toho najlepšieho tanečníka nájdem tebe.“

Bertie po perách preletel úsmev. „Vieš, že nemôžem tancovať. Nepripomínaj mi, čo sa stalo na narodeninovej oslave, ktorou si ma prekvapila minulé leto.“

„Hlavné je, že si to ustála. Mimochodom, gauč tvojej mamy vyzerá lepšie so škvrnami od punču.“

„Ona si to nemyslí.“ Keď prešli aj poslednú zákrutu na príjazdovej ceste, úsmev z tváre Bertie zmizol. V tieni veľkého duba sedeli dvaja muži s obväzmi na invalidných vozíkoch. Nad jedným z nich sa skláňala sestrička a omotala mu prikrývku okolo jedinej nohy, ktorá mu zostala.

„Neviem, či si tu vôbec s niekým zatancuješ. Títo chlapi potrebujú ticho a čerstvý vzduch.“

„Keď budú sedieť v tichej izbe a civieť na biele steny, možno sa im vyliečia rany na tele, ale rozhodne nie tie na duši.“

„Len aby tieto reči nezačula vrchná sestra. Neznáša, keď jej podriadené hovoria o niečom inom než o obväzoch a barlách.“

„Teším sa, že hoci mi nedovolili pridať sa k sestrám v rámci Červeného kríža, dotiahla si ma sem aj tak.“

„Nemohla som odísť bez teba.“ Bertie jej stisla ruku. „Som rada, že mama ti dovolila zostať tak dlho. Keď sa začala vojna, myslela som si, že bude trvať na tom, aby si sa okamžite vrátila do Ameriky, lenže teraz je nebezpečné plaviť sa po otvorenom mori, keď všade číhajú nemecké ponorky.“

Lily sa opäť otočila k oknu. Pomedzi stromy sa predieralo neskoré popoludňajšie slnko a pri pohybe auta vznikal nepríjemný efekt, keď sa striedal tieň so svetlom. Jej myšlienky tiež uviazli niekde medzi svetlom a tieňom. Mama napísala koncom leta a požiadala sesternicu Hazel, aby bola taká láskavá a prichýlila Lily ešte o čosi dlhšie v nádeji, že si jej dcéra vychutná ešte viac krás príjemného anglického vidieka. Lenže keď sa začala vojna a príjemná atmosféra sa vytratila, v Lily skrsla iskrička nádeje, že jej rodičia budú chcieť, aby sa hneď vrátila domov. Ozvali sa jej však až vtedy, keď im napísala, že sa chystá pracovať ako dobrovoľníčka v Škótsku. Napísali len to, že sa im uľavilo, lebo určite bude väčší v bezpečí tam než na juhu v Anglicku.

„Poznáš moju mamu. Chce pre mňa len to najlepšie.“ Lily sa otočila naspäť k Bertie. „A najlepšie je, že som tu a pomôžem ti dostať sa do problémov.“

„Nie sme tu preto.“

„Možno nie, ale budeme mať predsa aj voľné dni.“

Renault zastal pred hrubými prednými dverami. Bertie si vzala tašku plnú fasciklov a kníh o ošetrovatelstve a vyskočila z auta skôr, než šofér vypol motor. Lily si rýchlo našuchorila vlasy a nasledovala ju.

Hoci newyorská smotánka vždy pôsobila, akoby ju nič nedokázalo ohromiť, teraz Lily s úžasom zízala na veľkolepý hrad, ktorý zatienil väčšinu modrej oblohy okolo. Zvetrané sivé múry siahali do výšky štyroch poschodí a stáli pred ňou ako ohromné obry, drsné a zbrázdnené od živlov, ktoré dlhé roky ohrozovali

ich pevnú stavbu. Každý roh sídla strážila okrúhla veža s kuželovitou strechou a v strede sa týčila pravouhlá veža s cimburím ako koruna.

„Tu sa určite stratím.“

„Bolo by to tu treba poriadne vydrhnúť.“ Bertie vyrástla na rozľahlom anglickom panstve so stajňami plnými anglických plnokrvníkov a s garážami, a tak miesto na nej nezanechalo veľký dojem. „Napokon, Kinclavoch má takmer štyristo rokov.“

„Myslela som si, že sa to volá MacGregor.“

„Je to sídlo MacGregorovcov.“ Keď Bertie zbadala Lillin zmätený výraz, vzdychla si. „Hrad Kinclavoch je domovom rodiny MacGregorovcov a jeho pán má titul lord Strathem.“

Briti a ich staromódne tituly.

Vchodové dvere sa rozleteli a masívne mosadzné klopadlá v tvare hlavy jeleňa sa pri tom zatriasli. Von vyšla zavalitá žena v modrých šatách z bavlneného šambré, naškrobenej bielej zástere s červeným krížom a naškrobeným sesterským čepcom.

Pozorne si ich premerala očami posadenými blízko pri sebe. „Som vrchná sestra Stromová. Vy ste moja nová posila?“

Bertie vystúpila dopredu a prikývla. „Dobrý deň. Som Elizabeth Buchananová a toto je moja sesternica Lily Durhamová.“

Lily sa žiarivo usmiala. „Bola to dlhá cesta, ale tešíme sa, že sme konečne tu.“

Vrchná sestra Stromová nadvihla riedke obočie. „Tešíte sa, že strávite jar na nádhernej Škótskej nížine na tomto úžasnom panstve, alebo sa tešíte, keď budete môcť svojím šarmom očariť zranených a ustarostených chlapcov vnútri?“

Ak táto žena dúfala, že Lily zastraší štipľavými poznámkami, čakalo ju nemilé prekvapenie. Na podobné správanie bola zvyknutá od malička u svojej matky. Usmiala sa ešte žiarivejšie. „Nech mi pridelite akúkoľvek prácu, som vám k službám.“

„Akí ste vy Američania veľkodušní. V kombinácii s britskou vnímavosťou to môže priniesť zaujímavé výsledky. Vezmite si batožinu a podte dnu.“

„Mohol by nám pomôcť nejaký sluha?“ zvolala Lily na vrchnú sestru Stromovú, ktorá už vošla naspäť do domu. „Priniesli sme si truhlicu a niekoľko kufrov.“

„Podľa pokynov ste si mali priniesť jeden kufor.“ Žena stisla bezfarebné pery. „Vždy máte problém dodržiavať pravidlá?“

Lily sa nahnevala. „Samozrejme, že nie. No do jedného kufra sa sotva zmestia moje nočné košele. Ako by som teda doň dokázala napchať všetko svoje oblečenie?“

„Tak ako všetky ostatné dievčatá.“ Hlavná sestra prešla cez dvere a čierne lodičky jej pri tom klopkali. „Zvyknite si na dvíhanie vecí. Teraz budete pracovať.“

„Nie je veľmi priateľská, však?“ Lily vzala kufor, ktorý im šofér vybral z auta, a prehodila si ho cez plece. Zohla sa a chytila truhlicu za rúčku na jednej strane.

Bertie ju uchopila z druhej strany a spoločne ju zdvihli. „Keď budeš hovoriť, akoby sme sem prišli za zábavou, nevrhne to na nás dobré svetlo.“

„Dobre viem, že sme sem neprišli za zábavou, ale to ešte neznamená, že celý čas musíme mať na tvári kamenný výraz.“

Vnútri sa však dokázala tváriť iba udivene. Lesklé mahagónové podlahy viedli do vstupnej haly, ktorá siahala do výšky tretieho poschodia. Cez vysoké klenuté okná prenikalo svetlo a rozptyľovalo sa na modro-zlatý koberec a nábytok z tmavého dreva. Steny lemovali olejomalby mužov v kiltoch s mečmi a vresovísk zmietaných búrkami. Na každého, kto sa sem odvážil vstúpiť, dýchla chlapská sila stará celé storočia, ale vo vzduchu visel chladný pokoj. Akoby bol za tými zvetranými kamennými múrmi zapečatený život.

„Ehm.“ Vrchná sestra Stromová stála pod zatočeným kamenným schodiskom. Na širokom čele sa jej zjavili vrásky, ktoré

prezrádzali nevôľu. „Keď ste skončili s obdivovaním okolia, zavediem vás do izby a potom vám ukážem, kde budete pracovať.“

Kým sa dovliekli na štvrté poschodie, Lily cítila, ako jej korzet tlačí na pľúca. Nikdy v živote neprešla toľko schodov. Ponad truhlicu, ktorá sa pri ich pohybe kývala, videla, ako sa Bertine ružové líca s každým nádychom vydujú a potom zase splasnú. Hlavná sestra Stromová naopak vyzerala, že by v pohode odbehla aj maratón.

„Tadiaľto.“ Zabočila doľava a vybrala sa nekonečným labyrintom chodieb a dverí. Keď sa priblížili k cieľu, koberec na zemi vystriedala podlaha. Zastali pred jednoduchými dverami takmer na konci chodby. Stromová stlačila kľučku a vošla dnu. „Nájdete tu všetko, čo potrebujete, a keď to nenájdete, jednoducho to nepotrebujete.“

V úzkej izbe boli dve postele s kovovým rámom, malý bielizník s krčahom a umývadlom, nenalakovaná skriňa a vysoké okno lemované žltými mušelinovými závesmi. Bola to časť hradu pre služobníctvo.

„No, tak toto je... skvelé.“ Lily položila kufor k nohám postele. Potom si prudko sadla, aby vyskúšala matrac, a nadskočila pri tom. „Dobré pružiny.“

Vrchná sestra Stromová nadvihla obočie. „Úhľadne si pokladajte všetky veci. Niekedy robím neohlásené kontroly, a ak u vás nájdem nejaké nedostatky, budete mesiac čistiť podložné misy pacientov. Uniformy máte pripravené v skrini. Očakávam od vás, že na začiatku každej zmeny ich budete mať dokonale čisté a vyžehlené.“

Bertie otvorila skriňu a vybrala jednu z uniforiem, spokojne prikývla a znovu nakukla dnu. „Máme nosiť vlastné topánky, alebo nám nejaké pridelíte?“

„Zdroje sú obmedzené, preto ste si mali priniesť vlastnú vhodnú obuv.“ Vrhla uprený pohľad hnedých očí na Lily. „Ak